

Накрай Чинтуловъ пакъ напомня на сливенци за заплатата си (тамъ № 317). Но, тъй или иначе, тѣ нѣмали възможность да поддържатъ повече своя прѣдставитель и затова рѣшили да го отзоватъ, като го натоварили да упълномощи другиго въ Цариградъ да ги прѣдставлява въ събора. Това се вижда отъ послѣдното и най-интересно писмо на Чинтуловъ до сливенци отъ 20. VII.: — „Отговарямъ на честното ви отъ 12-того; и глѣдамъ да мы бѣлжитъ какво Сливенската Община соборно рѣшила да отъ тѣглы прѣдставителя сы, по прѣчина, че тя сама нья въ състояніе да посрѣща разноскыте, като Епархиялныты общины почти отъ два мѣсеца спрѣлы да внасятъ общаната сы помощь; колкото и да е по угодата мы това рѣшеніе защото на конецъ ми се дава пълна свобода да се завърна на отечеството сы, но отъ друга страна, не можя и да не отъ крыя съжаленіето сы, че, тая е, ако не друга причина, която е дала поводъ на тѣкова рѣшеніе, ный искамы права, но искамы ги безъ жертвы, а еъ тѣжкѣвъ случай ако ѣ да ги получимъ, както късно или рано ще ги получимъ, но мысля че едва ли можимъ ги задрѣя, когато за малко врѣмы падамы въ хладнокрѣвіе еъ народныте сы работы; Любезный мы съгражданы, да ни помислиты че тѣзы сы забѣлешки ги правя нѣкакъ за докаченіе на нашыты Епархиялны общины, нѣ, нѣдай боже, далѣчь отъ мѣня тѣжава мисль защото за да не кажя сичкиты но повичито отъ епархыте на бѣдшата наша Екзархія се намиратъ подъ сжщата категория. Чи отъ тѣкова равнодушіе явно са вѣче открива до колко сме още не узрѣли въ работы, които ни сравняватъ въ другыте народности на Отоманската дѣржява. Една само пловденска община има пълно право да са гордѣй съ достоинството си, защото отъ 10 години насамъ поддърѣя прѣдставителя сы и двама владыцы. Дѣсмы ный далечъ въ мѣсица на отомыха. Спорѣдъ желаніето ви врѣчихъ писмото ви на Г-нѣ Ст. П. Стефановъ, който като го прочеты, расарди са на мѣня, защо да ви го прѣпорѣчямъ да мя замешта съ него. А забѣлжети, че когато прѣвъ пать ви писахъ да мя замениты съ некого — азъ хортувахъ съ него и той рѣчи чи бѣшы склонилъ а сега съвършенно са отъ казува. Употрѣбыхъ сичкы усилія за дано го убѣда но никакъ ниможяхъ, защото многото му занятія,